

ХУЛИГАНИ ДИВЉАЈУ ПО ХОРСКИМ ПРОСТОРИЈАМА

МЛАДОСТ НЕ ОПРАВДАВА БЕСВЕСТ!

Популарна девиза: кад си пијан у зору, ти у „Бандур” провали

Боли крађа заслужених признања, али још више од тога небрига Градске управе

Осведочени слухисти поново пуштају глас!

„Комшије” не дају мира певачима! Просторије академског хора „Јован Бандур”, који је годинама проносио славу овог града на такмичењима широм Европе, на првом спрату старе зграде у Улици Димитрија Туцовића, између „Ристића” и Студентског, руинира повремено сваки хулиган коме се то учини као добра идеја.

Проблеми хора настали су када је пре неколико година, вољом тадашњих челника града, за посетиоце „Студија 21”, „исповесте” Дома омладине, отворен улаз преко степеништа који су до тада користили запослени у књижари, у дирекцији РТВ-а Панчево и хорски певачи. Скоро сваког викенда у „дваескецу”, када остали корисници оду, организују се свирке и журке, што је лепо и за сваку похвалу, млади треба да се забављају. Али, младост не оправдава бесвест! Ем се ти „хеленизи” продужавају „док има раје”, а то уме да буде и до зоре ране, ем се, што је најважније, у рано јутро под утицајем психоактивних супстанци и хектолитара алкохола код комшија ломи и краде све оно на шта се наиђе.

Тужне су те јутарње слике: разбацане пластичне флаше и лименке и то сигурно не од пијених клакера и кабеза; полупане велике кугле огромног лустера и поломљени степенишни стубови „праве друштво” миомирисима заосталих од мале (понекад и велике) нужде; шприцеви се по подовима „друже” са срчом... Хејсел! Не-

давно су у кратким размацима зидови два пута окречени, мада се то сада уопште не примећује.

Ни то није све, ма какви! У последњих месец и по дана седам пута (!) проваљивано је у оне просторије хора које нису обезбеђене челичним решет-

су и поразбијали, не могу да их „утопе”.

Бранка Ивановића, председника хора, боли крађа заслужених признања, али још више од тога небрига, чињеница да се описано мало кога из Градске управе тиче. Једино је Немања Ротар, већник заду-

уплатио на његов (сада блокирани) рачун милион динара. Монтипајтоновски звучи, али је истинито, да је половина те суме преусмерена на рачун „Грејања”, градског јавног предузећа.

Све ово били су разлози да се 17. марта на интерном са-

Преступници сами себи отворили врата: улаз у одабрани пакао

кама. Полиција је у марту направила два увиђаја. Однесено је 15 кутија с одличјама, као и још 15 медаља, десетак позлаћених статуета, пет сребрних пехара, скулптура – награде које је „Бандур” освајао на надметањима. Пијани ловови однели су и 24 чаше за виски и антену, док су телевизор оставили; тежак је, а и није плазма. Урамљене слике и фотографије, успомене с бројних путовања академског хора, побацили

жен за културу и информисање, (тек) 16. марта обишао „бојно поље”. Ивановић га је подсетио на то да је хор „Јован Бандур” основан 1968. године при Музичкој школи, да је небројено пута проглашен за најбољи у Војводини и Србији, да је побеђивао на многим такмичењима у иностранству на којима је представљао земљу и, самим тим, Панчево, а да је град „узвратио” хору тако што је од 1997. године до данас

станку окупе бивши чланови хора и покушају заједнички да нађу излаз из многобројних проблема у којима се „Бандур” налази. Политичари немају слуха за невоље певача, па су осведочени слухисти и сада у својим струкама успешни људи, којима је у једном лепом делу живота за сва времена снажно утиснут печат академског хора „Јован Бандур”, решили да поново пусте глас...

С. Трајковић

КАКО СЕ (НЕ) ПОШТУЈЕ ЈЕДНА ОД ТРИ ПОЛУГЕ ВЛАСТИ

Прекршиоци закона врше притисак на Суд

Адвокати АД „Панчевац” почетком ове недеље Трговинском суду у Панчеву поднели су предлог за принудно извршење судске пресуде која је донета још 3. септембра прошле године, а коју је у међувремену потврдио и Виши трговински суд у Београду.

Подсетимо, ова правоснажна пресуда односила се на заштиту пословног имена „Панчевац”, нелегалну конкуренцију и неистинито и преварно оглашавање од стране некадашње фирме „Панчевац прес”. Суд је нашем предузећу потпуно дао за право и забранио поменутој приватној фирми да убудуће користи туђе пословно име, те је оно преименовано у „Панчевачки прес центар”. Истовремено, Суд је поменутом предузећу наложио да увод и изреку пресуде објави у дневном листу „Политика”. Како то до данашњег дана није учињено, уследио је и овај захтев за принудно извршење.

Ове недеље требало је да буду одржана два судска суочавања одговорних лица „Панчевачког прес центра” (Милане Савић и Марије Андрић) по тужбама које је покренуло Општинско јавно тужилаштво. Једна се односи на привредни преступ, а друга на кривично дело које Закон квалификује као неовлашћену употребу туђе фирме. У оба случаја тужени су из различитих разлога избегавали да се појаве пред судијама, што су заступници „Панчевица” оквалификовали као непоштовање суда,

јер се изостанак не може правдати болешћу а да се истог дана окривљени отворено појављују на јавним скуповима и дају изјаве медијима.

Ипак, најзанимљивије у свему јесте то што окривљени са

страница новина „пПРЕСЦ”, које издају као сувласници поменутог предузећа, врше својерстан притисак на Суд и поједине судије, при том грубо кршећи и новинарски кодекс и Закон о јавном информисању. Наиме, уредништво овог нискотиражног локалног листа дозволило је себи да коментарише званично реаговање Суда (могао је у питању бити и трговац хаљинама или власница мултинационалне компаније, Суд као једна од три полуге власти само појачава ту конотацију) на текст из претходног броја, и то тако што је на њега већ одговорило у истом издању текстом који је, при том, графички пласиран као важнији. Срамота за професију! Колеге, које се тако само из пристojности могу назвати, очигледно су свесне да им време истиче, па отвореним претњама и позивима на линч, непрофесионалним приступом послу и продајом магле покушавају да преиначе пресуде у своју корист.

Тако је створена апсурдна ситуација да они који су кршили одредбе важећих закона и за то су осуђени или окривљени, уместо да изврше правоснажну судску пресуду и суоче се с последицама својих (не)дела, прозивају судије и оптужују их за криминал, подсмевајући се успут и Врховном суду Србије, коме се, наводно, обраћају за помоћ.

Р. Т.

Илустрација: Славимир Стојановић

КОНКРЕТИЗОВАНА САРАДЊА ГРАДОВА

Следе преговори

Иницијатива за братимљење Панчева и шпанског града Тарагона, који се налази у Каталонији, најбогатијем делу Шпаније, све више постаје стварност.

Приликом недавне званичне посете председника Тадића Мадриду, у делегацији наше државе били су и Немања Ротар, члан Градског већа задужен за културу и информисање, и наш суграђанин Ђорђе Савић. Повод је била околност да је Панчево први град у Србији и на Балкану који је започео процес братимљења с неким градом у Шпанији.

– Приликом боравка у Тарагони упознао сам заменика градоначелника тог града Мануела Паску с председником Тадићем, који је обавештен о томе да постоји могућност за сарадњу градова. И у Тарагони постоји јака петрохемијска индустрија, која, за разлику од наше, уопште не загађује животну средину. Били су присутни и представници шпанске фирме „Винд лајнс груп”, која је купила деонице наше фирме „Логер”, и планира да гради ветропарк на подручју Долова. Они сад чекају дозволе нашег Министарства енергетике – нагласио је Ротар.

Он је додао да је најважније то што је панчевачка власт од званичника Тарагоне добила позив да делегација коју ће чинити четири градска званичника и десет представника привреде 22. и 23. априла посети шпански град. Ротар наглашава да ће Удружење привредника „Септа” из Тарагоне сносити све трошкове боравка панче-

вачке делегације, иако се и у том шпанском граду због економске кризе сви буџетски трошкови своде на минимум. Према његовим речима, то је најбољи доказ значаја који се у Тарагони придаје успостављању чврсте сарадње и братимљењу с Панчевом.

– У привредној делегацији нашега града биће и представник „Петрохемије”, да би се детаљно сагледале могућности сарадње те фабрике с колегама из Шпаније. Поред „Петрохемије”, ових дана шаљемо списак и других заинтересованих фирми, а већ их је двадесетак. То ће бити прва посета привредника из наше земље Шпанији, због чега имамо пуну подршку председника Тадића, амбасадора Шпаније у Србији и наше амбасаде у Мадриду. Хтео бих да кажем и то да ће приликом посете наше државне делегације Тарагони градоначелница Весна Мартиновић потписати писмо о добрим намерама, чиме ће званично почети процес братимљења двају градова. Шпанци кажу да такви процеси трају три-четири године, али ја се надам да ће у нашем случају то бити краће и да ћемо се први у овој држави збртимити с једним градом у Шпанији. Као координатор процеса братимљења с Тарагоном могу само да будем задовољан њиховим досадашњим понашањем. Иако смо се још прошле године договорили о првим конкретним облицима сарадње, они и поред економске кризе ништа нису хтели да мењају – каже Ротар.

ХОЋЕ ЛИ ПАНЧЕВО УГОСТИТИ ПЛАНЕТУ

Нептун се враћа кући

У сарадњи с више архитеката, уметника, научника и новинара, Лабораторија за примену рачунара у науци Института за физику, једне од водећих научноистраживачких установа у Србији, осмислила је популарни пројекат „Београд је систем”, чији је циљ да у Београд донесе нову креативну енергију, а својом препознатљивошћу и занимљивошћу постане један од стубова новог идентитета престонице и земље. Будући да је модел прецизно скалиран по величинама и удаљеностима планета од Сунца (скала модела је 1:220 милиона) и да ће се Сунце налазити на Ушћу, најудаљенија планета Нептун и сателит Тритон били би постављени у центру Панчева (19,1 км). Ауторима пројекта најзанимљивија је зона код Црвеног магацина, која је позната по топониму Нептун.

Модел предвиђа да се на Ушћу постави рефлекторима осветљена месингана кугла пречника шест метара која би представљала Сунце. Даље на истом шеталишту, на растојању од 245 метара, налазио би се Мер-

кур (метална куглица пречника два центиметра на постаменту), а на растојању од 459 метара Венера. Земља и Месец би се налазили на калемегданској тераси (удаљени од Сунца 634 метра, с којим су у визуелном контакту), док би се Марс налазио на кеју између Доњег града на Калемегдану и Спортског центра „25. мај” (966 метара).

Највећа планета Јупитер била би представљена металном куглом од 61 цм и налазила би се, заједно са своја четири велика сателита, на Врачарском платоу (3,3 км), док би Сатурн с прстеновима и сателитом Титан био на Ади Циганлији (шест километара). Планета Уран би се налазила у централном холу Аеродрома „Никола Тесла” у Сурчину (12,2 км) и представљала би прву ствар коју путници виде по доласку у Београд.

Укључивање у овај престонички пројекат додатно би афирмисало наш град, а у обзир су узете локалне специфичности и карактеристичан грађански дух града.

Д. Младеновић